

paa ganske jævne Boliger. De Fradragsbestemmelser, vi har, svarer slet ikke til det, der maatte kræves, hvis man ikke vilde beskatte Boligen. Man giver, eller har i hvert Fald givet, store Statstilskud, man giver kommunale Tilskud, man har oprettet Statsboligfonden for at muliggøre Finansiering af Boligbyggeriet. Det offentlige har saaledes store Omkostninger og udsætter sig for stor Risiko ved Finansiering af Boligbyggeriet. Alle erkender, at en af Vanskelighederne er, at Boligerne bliver for dyre. Men aldrig saa snart er Boligen opført, før der lægges store Skatter paa den. Det er ganske klart, at en saadan Beskatningsform er fuldkommen urimelig. Men det har de ærede Talere, der har udtalt sig imod Forslaget, aldeles ikke haft Øje for, det er en Side af Sagen, de slet ikke har beskæftiget sig med, og som slet ikke interesserer dem. Nu aabner Lovforslaget en Mulighed for, at man kan komme bort fra denne Urimelighed. Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Pinholt har gjort Bemærkninger, som lader formode, at Partiet Venstre ikke er at formaa til at gaa med til Bestemmelserne i § 3, sidste Stykke. Jeg vilde meget beklage, om det ikke var muligt for de tre Partier at tale sig til Rette om dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at man ikke fortsat skal kunne sige, at vi beskatter selv den simpleste, den jævne Bolig, der opføres for Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt gjorde ogsaa en Bemærkning om, at den Promille, der var fastsat som Maksimum i § 4, er for høj. Jeg kan ikke erkende dette. Det er i og for sig ogsaa ret ligegyldigt, om den paagældende Promille er sat et Tal højere, end der strengt taget kunde være Brug for, eftersom der ikke er nogen Bestemmelse om, at man behøver at gaa op til denne Promille. Men jeg betragter Bestemmelsen som fyldestgørende og kan, som sagt, ikke erkende, at den foreslaede Promille er for høj.

Det ærede Medlem udtalte — og det faldt i Traad med, hvad han havde sagt om § 4 —, at man maa begrænse Amtskommunens Ret til at udskrive Skat paa fast Ejendom. Jeg maa meget advare imod, at man begrænser Kommunernes Ret til at udskrive Skat paa fast Ejendom. Jeg føler mig ganske overtydet om, at man før eller senere vil fortryde en saadan Begrænsning, og kan ikke forstaa, at man ud fra et Landbosynspunkt skulde være særdeles tilbøjelig til at fremsætte Krav om en Begrænsning af de faste Ejendomsskatter. Det er ganske givet, at man ikke, samtidig

med at man begrænser Amternes og Kommunernes Ret til at udskrive Skat paa fast Ejendom, kan begrænse deres Fornødenheder, som danner Grundlaget for deres Skatteudskrivning. Og det er klart, at naar man begrænser Kommunernes Ret til at udskrive Skat paa fast Ejendom, henviser man dem til at udskrive Skat i højere Grad paa Formue og Indkomst. Det er muligt, at man kan klare sig i de fleste Kommuner paa denne Maade, men lige saa sikkert er det, at Kommunerne vil blive overordentlig vanskeligt stillede, og efter min Opfattelse er det ganske uomtvisteligt, at dersom man begrænser Kommunernes og Amternes Ret til at udskrive Skat paa fast Ejendom, vil de i ganske anderledes Grad, end Tilfældet er nu, være henvist til paa det allernøjeste at finde Indkomsterne frem. For saa vidt skulde jeg hilse det med Glæde, som det formentlig vilde føre til, at den Diskussion, der saa ofte har været ført om, hvorvidt Landboerne betalte for meget eller for lidt i Skat, i alt Fald delvis vilde forstumme. Jeg tror, at man i Landkommunerne vilde berede sig ganske betydelige Vanskeligheder skattemæssig set, hvis man begrænsede Amternes og Kommunernes Ret til at udskrive Skat paa fast Ejendom. Nu har de Ret til det, og jeg kan ikke indse, at der er nogen Nødvendighed for at begrænse denne Ret af Hensyn til det foreliggende Lovforslag, der sandelig ikke er af særlig revolutionær Karakter.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde meget rigtigt — og det forekom mig at staa i Modsætning til Kravet om en Begrænsning af Beskatningen af fast Ejendom i Kommunerne paa Landet —, at Ejendomsbeskatningen vilde falde af sig selv i daarligere Tider. Og forstod jeg det ærede Medlem ret, kunde han allerede nu spore en Tendens til at lempe de faste Ejendomsskatter, fordi det ikke er muligt nu at lægge de Byrder paa den faste Ejendom, som det har været muligt i bedre Tider.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt udtalte sig nogenlunde velvilligt om Bestemmelserne i § 8 om Grundværdistigningsskylden. Helt glad ved Lovforslagets Bestemmelser var han ikke. Forstod jeg ham ret, var han heller ikke helt tilfreds med det Forslag, der i sin Tid blev stillet af Landbokommisjonen. Men han vilde dog forhandle paa det givne Grundlag, og det takker jeg ham for. Jeg haaber saa paa, at vi maaske kan faa et gunstigt Resultat. I det hele taget maa jeg takke det ærede Medlem Hr. Pinholt for hans velvillige Holdning. Jeg skal være villig til at forhandle om Forslagets